

Dumnezeul Oricărui Har

Fr. Tom Gilbert, SUA

Avem privilegiul de a merge, de a trăi, ca ucenici ai lui Isus datorită harului - bunătatea nemeritată - a lui Dumnezeu. Nici o ființă din univers nu este mai plină de har decât Dumnezeu.

Scopul mesajului nostru de astăzi este de a explora harul lui Dumnezeu, menționând că El este autorul Harului și, de asemenea, examinează ceea ce El realizează prin distribuirea aceluia Har. Titlul nostru este preluat din 1 Petru 5:10. Vom citi versetele 5-7 și 10 din 1 Petru 5.

1 Petru 5: 5-7,10: „*Tot așa și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni. și toți, în legăturile voastre, să fiți împodobiți cu smerenie. Căci „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har. Smeriți-vă, dar, sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la vremea Lui, El să vă înalțe. și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi. Dumnezeu oricărui har, care v-a chemat în Hristos Isus la slava Sa veșnică, după ce veți suferi puțină vreme, vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere și vă va face neclintii.”*

La ce te gândești când cineva este descris ca fiind plin de har? Poate că te gândești la cineva care este amabil, politicos și grijuliu cu ceilalți. Poate te gândești la cineva ale cărui cuvinte îi fac pe toți să se simtă confortabil în jurul lor.

Cum îl imaginăm pe DUMNEZEU când El spune că este plin de har?

Sa petrecem câteva minute să definim ce înseamnă Harul.

Dicționar (englez): Har / Grație - implică curtoazie și bunătate și adesea un grad de condescendență față de străini și inferiori sociali. „Harul” [ca și cuvânt englezesc] apare de 131 de ori în Noul Testament. Este traducerea cuvântului 5485 - charis (khar--ece); din NT: 5463; harul manierelor sau acțiunilor, și mai ales influența divină asupra inimii și reflectarea ei în viață. Acest cuvânt grecesc apare de 156 de ori în Noul Testament.

HAR (Dicționar Vine)

1. charis (5485) are diferite utilizări, .. cu referire la favoarea divină ... se pune accent pe libertatea și universalitatea sa, caracterul său spontan, ca în cazul îndurării răscumpărătoare a lui Dumnezeu, și plăcerea sau bucuria pe care El o proiectează pentru destinatar. ; astfel este pus în contrast cu împrumuturi, cu lucrările și cu legea.

Cuvânt asemănător:

CADOU, DAR (Dicționarul Vine)

6. carisma (5486), „un dar al harului, un dar care implică harul” (charis) din partea lui Dumnezeu ca dător, este folosit (a) din darurile Sale gratuite pentru păcătoși, (b) din înzestrările Sale pentru credincioși prin operarea Duhului Sfânt.

Rom 6:23 *Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.*

Rom 12:6 *Deoarece avem felurite daruri, după harul care ne-a fost dat: cine are darul proorociei, să-l întrebuițeze după măsura credinței lui.*

1Cor. 12:4 *Sunt felurite daruri, dar este același Duh.*

DUMNEZEU DECLARĂ lui Moise că este milostiv

Când Moise a coborât de pe Muntele Sinai, a găsit poporul în rebeliune împotriva legilor lui Dumnezeu care tocmai i-au fost predate. Ei făcuseră chiar și un vițel de aur ca reprezentare vizibilă a lui Iehova. În mânia sa, Moise a aruncat tăblițele de piatră și le-a spart. Dumnezeu i-a spus lui Moise să taie încă două tăblițe și să-L

întâlnească din nou pe Muntele Sinai, unde va înscrie din nou legea Sa. Când Moise s-a urcat pe munte, Dumnezeu a coborât la el și a spus așa:

Exodul 34: 5-10: „Domnul S-a pogorât într-un nor, a stătut acolo lângă el, și a rostit Numele Domnului. Și Domnul a trecut pe dinaintea lui, și a strigat: „Domnul, Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie, care își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat, și pedepsește fărădelegea părinților în copii și în copiii copiilor lor până la al treilea și al patrulea neam!”

Îndată Moise s-a plecat până la pământ și s-a închinat. El a zis: „Doamne, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, Te rog să mergi în mijlocul nostru, Doamne; poporul acesta este în adevăr un popor încăpățânat, dar iartă-ne fărădelegile și păcatele noastre, și ia-ne în stăpânirea Ta!” Domnul a răspuns: „Iată, Eu fac un legământ. Voi face, în fața întregului popor, minuni cari n-au avut loc în nicio țară și la niciun neam; tot poporul care este în jurul tău, va vedea lucrarea Domnului, și prin tine voi face lucruri înfricoșate.”

Dumnezeu încerca să-i dea lui Moise o înțelegere a esenței cine este El. Dumnezeu spune că El se apleacă pentru a interacționa afectiv cu cei care-i sunt inferiori. El este dispus să facă lucruri bune în mod liber și necondiționat celor care nu ar putea să pretindă în mod favorabil favoarea sa. În versetul 7, El spune că este dispus să ierte „fărădelegea, răzvrătirea și păcatul”. Acest lucru se referă în mod clar la ceea ce se întâmplase în tabăra lui Israel în timp ce Moise era cu Dumnezeu pe munte prima dată. Dumnezeu arată clar că există consecințe pentru păcat, dar ceea ce este cu adevărat uimitor este că El va iubi și va face lucruri bune pentru oameni care nu merită deloc fără a cere nimic în schimb, în afara de ascultare. În versetul 10, El îi spune lui Moise despre lucrurile bune pe care le va face pentru Israel când vor intra în Țara Făgăduită.

În **Ps. 103:6-12** citim: „Domnul face dreptate și judecată tuturor celor asupriți. El și-a arătat căile Sale lui Moise, și lucrările Sale copiilor lui Israel. Domnul este îndurător și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătate. El nu Se ceartă fără încetare, și nu ține mânia pe vecie. Nu ne face după păcatele noastre, nu ne pedepsește după fărădelegile noastre. Ci cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât este de mare bunătatea Lui pentru cei ce se tem de El; cât este de departe răsăritul de apus, atât de mult depărtează El fărădelegile noastre dela noi.”

Dumnezeu „nu ne tratează așa cum merită păcatele noastre”. Cum am putea explica mai bine harul - bunătatea nemeritată? Harul lui Dumnezeu este imposibil de obținut și imposibil de cumpărat. Imaginați-vă că invitați un prieten la casa dvs. pentru cină și o seară de părtășie. Apoi, în timp ce pleacă să plece acasă, își scoate portofelul și întreabă: „Cât îți datorez pentru masă?” Ce insultă!

Unii creștini au această mentalitate; nu vor să primească nimic care nu l-au câștigat sau plătit cu mâinile lor. Ei simt chiar nevoia să-i ramburseze lui Dumnezeu tot ceea ce El a făcut din har pentru că nu le place să simtă obligați față de nimeni, mai ales față de Dumnezeu. Dar nu există nicio obligație asociată cu Harul lui Dumnezeu.

Într-un articol intitulat „Prin Har Sunteți Mântuiți”, în Reprintul pagina 2283, pastorul Russell a abordat această problemă:

„Foarte adesea când se predică în numele Evangheliei harului lui Dumnezeu, elementul harului este complet omis. . . Există o dispoziție în zilele noastre, așa cum a existat o dispoziție în zilele apostolilor, pentru cei care au acceptat cândva iertarea divină, harul lui Dumnezeu prin Hristos, să se abată de la aceasta și să încerce să se justifice prin fapte. Chiar dacă primele experiențe au fost cele de umilă dependență de mila divină, experiențele ulterioare duc uneori la respingerea harului care la început a fost primit cu mulțumire. Apostolul le-a scris unora afectați astfel, spunând: „Voi, cari voiți să fiți socotiți neprihăniți prin Lege, v-ați despărțit de Hristos; ați căzut din har”

(Gal 5: 4) Judecând după același standard, câți creștini de astăzi au alunecat înapoi - au căzut din har - și-au pierdut încrederea în meritul sângelui scump și în favoarea divină oferită nouă prin marea jertfă de ispășire. Acum, la fel ca și atunci, dispoziția este să ne încredem în faptele propriei noastre neprihăniri. . . Această tendință de a ne îndepărta de recunoașterea harului lui Dumnezeu în Hristos ca singura noastră speranță pentru viața veșnică și de a îmbrățișa în schimb o speranță unde am merita viața veșnică, este ceea ce apostolul numește foarte corect „o altă evanghelie” - o evanghelie falsă. **Galateni 1: 6**”

CUM ESTE DUMNEZEU „DUMNEZEUL ORICĂRUI HAR”?

Când citim în versetul nostru tematic că Dumnezeu nostru este „Dumnezeul oricărui har”, sugerează nu numai că El este autorul harului - bunătate nemeritată - ci și că El are o sursă inepuizabilă de daruri bune pe care să le dea tuturor celor le va primi. Dumnezeu nostru iubește să dăruiască și iubește să dea în voie. El trebuie să ofere gratuit, întrucât noi nu le-am putea câștiga singuri nici nu L-am putea răsplăti niciodată pentru lucrurile minunate pe care ni le dă. Deci El dăruiește fără să ne creeze nicio obligație. El dăruiește fără interese ulterioare. Da, El are motive, un scop, pentru a ne oferi în mod liber lucruri bune - El vrea să vedem și să alegem un mod mai bun de a trăi și binecuvântările care provin din acel mod de viață. Scopul său este să ne îndrepte în direcția care va aduce adevărata fericire și satisfacție în viață și să revenim la o relație apropiată cu El. Lui Dumnezeu îi place să aibă relații apropiate cu creația Sa umană.

Dintre toate darurile harului pe care le dă Dumnezeu, iertarea este una dintre cele mai puternice. Cum poate un Dumnezeu sfânt să ierte liber pe cei care merită consecințe grave? El poate face acest lucru, deoarece niciuna dintre atributele Sale nu operează izolată de celelalte.

Harul este podul care leagă atributele de iubire și Dreptate ale lui Dumnezeu. Harul lui Dumnezeu se exprimă prin asigurarea răscumpărării rasei umane de păcat și moartea ei pedepsită. El l-a trimis pe Fiul Său, care era dispus să se „aplece” și să locuiască printre noi pentru a aduce cunoștința și înțelepciunea lui Dumnezeu în lume într-un mod mai direct și personal și pentru a-și da viața pentru a înlătura pedeapsa păcatului - moartea - care are susținerea fiecărui membru al familiei umane.

Întrucât toată plinătatea caracterului Tatălui Său se regăsește în Isus, Harul este de asemenea esența caracterului Său.

2 Cor 8:9 *Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos. El, măcar că era bogat, s-a făcut sărac pentru voi, pentru ca prin sărăcia Lui, voi să vă îmbogățiți.*

Ioan 1:14 *Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi, plin de har, și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl.*

Ioan 1:16-17 *Și noi toți am primit din plinătatea Lui, și har după har; căci Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Hristos.*

Avem dovezi numeroase în scripturi care spun că mântuirea noastră și a lumii este realizată prin acțiunile pline de har ale lui Dumnezeu și ale Fiului Său.

Efeseni 2 :8,9: *Căci prin har (5485-charis) ați fost mântuiți, prin credința. și aceasta nu vine de la voi; ci este darul (1435-cadou) lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.*

Efeseni 1 :7,8 *În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului (5485-charis) Său, pe care le-a răspândit din belșug peste noi, prin orice fel de înțelepciune și de pricepere;*

Mulți oameni, incluși unii care pretind că sunt creștini, consideră că întregul concept de ispășire a sângelui este arhaic, chiar barbar, și astfel resping nevoia de a fi răscumpărați prin viața și moartea lui Isus. Aceasta idee că am avea o natură păcătoasă le este reprobabilă. Dar dacă nu recunoaștem realitatea păcatului nostru, nu există o bază pentru înțelegerea lui Dumnezeu ca „Dumnezeul tuturor harurilor” și magnitudinea imensă a aceluia har. Mulți oameni, inclusiv unii creștini, sunt convinși că, în ciuda micilor vicii pe care le au, sunt practic oameni buni care merită favoarea lui Dumnezeu. Biblia nu ne învață așa.

Rom 3:23-24 *„Căci toți au păcătuțit, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu. Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea, care este în Hristos Isus.”*

Fraților, dacă acceptăm realitățile clare exprimate în acest pasaj, aceasta ne va aminti zilnic cât de dependenți suntem de harul lui Dumnezeu - bunătatea Lui nemeritată față de noi. Vom ajunge să-L cunoaștem pe „Dumnezeul oricărui har”. Nu numai că Dumnezeu nostru, prin harul Său, asigură mijloacele mântuirii noastre de păcat și moarte, harul Său continuă ajutându-ne să înlocuim urâtenia obiceiurilor noastre păcătoase cu frumusețea vieții sfinte. Acesta este harul spre sfințire. Aceasta nu este pentru a putea părea mai buni sau mai vrednici decât alți oameni, ci pentru a putea trăi vieți satisfăcătoare și semnificative, pentru a

putea da și aduce laude Tatălui nostru Ceresc și pentru a putea aduce și pe alții la Hristos prin modul plin de har în care trăim.

Pavel le-a spus aceasta bătrânilor din Efes: **Fapte 20:32** *Și acum, fraților, vă încredințez în mâna lui Dumnezeu și a Cuvântului harului Său, care vă poate zidi sufletește, și vă poate da moștenirea împreună cu toți cei sfințiți.*

Bisericii Tesalonicenilor, le-a scris:

1Tes. 4:1-3 *Încolo, fraților, fiindcă ați învățat dela noi cum să vă purtați și să fiți plăcuți lui Dumnezeu, și așa și faceți, vă rugăm, și vă îndemnăm în Numele Domnului Isus, să sporiți tot mai mult în privința aceasta. Știți, în adevăr, ce învățăături v-am dat prin Domnul Isus. Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră: să vă feriți de curvie.*

Sfințirea vine prin apucarea ajutorului plin de har al lui Dumnezeu pentru a deveni mai asemănători lui Hristos. Harul ne eliberează de povara păcatului pentru a ne bucura de o relație bogată și satisfăcătoare cu Dumnezeu. Motivația noastră de a-l aduce plăcere vine din ce în ce mai mult din înăuntrul nostru.

Harul lui Dumnezeu în viața noastră ne ajută, de asemenea, să accentueze lecția pe care ne-a dat-o Isus de a sluji unii altora. A ne sluji unii pe alții în dragoste este aranjamentul pe care Dumnezeu l-a intenționat inițial pentru familia umană și El ne oferă ajutorul Său divin, harul Său, atunci când încercăm să trăim așa. Când îi slujim pe alții, Dumnezeu răspunde și ne binecuvântează. Este aproape ca și cum El „nu se poate abține”. El își găsește bucuria în a oferi daruri pline de har celor care îl urmează pe Fiul Său. Apostolul Pavel a scris că slujirea sa a fost un dar al harului lui Dumnezeu.

Efeseni 3:7-8 *„Al cărei slujitor am fost făcut eu, după darul harului lui Dumnezeu, dat mie prin lucrarea puterii Lui. Da, mie, care sunt cel mai neînsemnat dintre toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta să vestesc Neamurilor bogățiile nepătrunse ale lui Hristos”*

Probabil că niciun har în viața noastră nu este mai important decât harul pe care ni-l dă Dumnezeu pentru a răbda experiențe grele în viață. Are Dumnezeu obligația să ne mântuie pe noi sau pe umanitate în general de consecințele alegerilor noastre neînțelepte și egoiste? Evident că nu, pentru că vedem tragedie și suferință în jurul nostru și o trăim și noi. Este manifestarea Permisiei Sale a Răului.

Cu toate acestea, găsim multă mângâiere în aceste făgăduințe scumpe:

1Cor. 10:13 *Nu v-a ajuns nici o ispită, care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.*

2 Cor. 12:7-10 *„Și ca să nu mă umflu de mândrie, din pricina strălucirii acestor descoperiri, mi-a fost pus un țepuș în carne, un sol al Satanei, ca să mă palmuiască, și să mă împiedece să mă îngâmf.*

De trei ori am rugat pe Domnul să mi-l ia. Și El mi-a zis: „Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită.” Deci mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Hristos să rămână în mine. De aceea simt plăcere în slăbiciuni, în defăimări, în nevoi, în prigoniri, în strâmtorări, pentru Hristos; căci când sunt slab, atunci sunt tare.”

În încercările noastre, Dumnezeu este milostiv în a ne ajuta să vedem un scop, o însemnătate. Spiritul Său ne-a ajutat să-i înțelegem planurile și scopul Său de a avea o clasă deosebită de oameni care să ajute omenirea să meargă pe Calea Înaltă care duce la Sfințenie.

Dr. Viktor Frankl, un psihiatru evreu austriac, a supraviețuit lagărului de exterminare din Auschwitz și a scris aceste cuvinte în cartea sa, “Căutarea omului pentru însemnătate”: „În anumite privințe, suferința încetează să mai fie suferință în momentul în care găsește o însemnătate, cum ar fi însemnătatea unei jertfe.”

În 4 aprilie 1968, Robert F. Kennedy, anunțând publicului vestea asasinării lui Martin Luther King, Jr., a folosit aceste replici din Eschil (525-456 î.Hr.), cel mai vechi dintre cei trei mari scriitori antici greci de teatru de tragedie:

„Chiar și în somnul nostru, durere care nu poate uita
cade picătura cu picătură pe inimă

până când, în propria noastră disperare, împotriva voinței noastre, vine înțelepciunea prin harul îngrozitor al lui Dumnezeu.

„Minunatul har al lui Dumnezeu”

Dumnezeu a aranjat ca cele mai mari înțelegeri ale noastre despre experiența umană și, prin urmare, creșterea în înțelepciune, să vină prin cele mai grele și mai dificile experiențe ale noastre. Dumnezeu ne dă harul, curajul de a înfrunta acele experiențe și de a le vedea însemnătatea și lecțiile de înțelepciune. Și atunci când ajungem la marginea disperării, El ne încurajează cu cuvinte ca și acestea:

Rom 8:18 *Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi.*

Iacov 1:2-4 *Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii cari știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, pentru ca să fiți desăvârșiți, întregi, și să nu duceți lipsă de nimic.*

Ce este necesar pentru ca noi să primim harul lui Dumnezeu? Sa ne uitam iarăși la versetul tematic.

1Pe 5:5-7 *Tot așa și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni. Și toți în legăturile voastre, să fiți împodobiți cu smerenie. Căci, „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har.” Smeriți-vă dar supt mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la vremea Lui, El să vă înalțe. Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi.*

Umilința caracterului nostru este poarta prin care Dumnezeu este capabil să verse har în viețile noastre. A fi umil nu înseamnă să gândim rău despre noi înșine, că suntem nenorociți și fără valoare. A fi umil înseamnă a ne reaminti că suntem membri ai rasei umane bolnave de păcat și, prin urmare, nu suntem cu nimic superiori celor din jurul nostru. Orice plan mai înalt pe care putem trăi este doar pentru că ne-am deschis inimile și mințile către harul lui Dumnezeu. Dar harul acesta este un dar gratuit. Nu l-am câștigat și nu suntem demni de el. De aceea este har.

Harul lui Dumnezeu este disponibil oricând pentru orice scop bun și sfânt care să ne ajute în umblarea noastră creștina și să navigăm realitățile vieților noastre.

1Pe 4:10 *Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul, pe care l-a primit.*

Înțelesul cuvântului grecesc tradus „felurit” este „variat” sau „multicolor”. Petru spune că harul lui Dumnezeu vine în mai multe forme pentru a ajuta în fiecare situație a vieții, în orice culoare și nuanță a experiențelor noastre - albastrele depresiei și descurajării, griul singurătății și apatiei, galbenul fricii și neliniștii, întunericul durerii și eșecului, roșul furiei și verdele invidiei. Harul lui Dumnezeu este disponibil și atunci când experiențele noastre sunt argintul și aurul a tot ceea ce pare să meargă bine.

Care ar trebui să fie efectul asupra noastră?

Scopul lui Dumnezeu de a-și da harul este acela de a stimula dezvoltarea credinței și de a ne face mai asemănători Fiului Său. El varsă har în viața noastră pentru a ne binecuvânta și a ne schimba viața, astfel încât să fim reflectări ale harului Său, astfel încât să fim distribuitori ai harului Său pentru alții. Cum se vor manifesta efectele acelui har în viața noastră?

Col 3:16 *Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțămire în inima voastră.*

Harul lui Dumnezeu ar trebui să pună o cântare în inimile noastre. A ști că harul Său ne asigură mântuirea ... A ști că avem ajutor ceresc pentru sfințirea noastră și chiar pentru suferința noastră ... A crede că

Dumnezeu e atent la fiecare detaliu al vieții noastre pentru scopurile Sale și binecuvântarea noastră ... Această cunoaștere ar trebui să ne țină cântând în recunoștință față de Dumnezeu chiar și în cele mai întunecate ore de suferință. Avem exemple printre frații noștri sau am trecut și noi înșine prin aceasta. Numai harul lui Dumnezeu ne poate permite să facem acest lucru. Vă amintiți de Pavel și Sila cântând într-o celulă de închisoare?

Harul lui Dumnezeu trebuie să afecteze și modul în care ne exprimăm:

Col 4:6 *Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har, dreașă cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia.*

Efes 4:29 *Niciun cuvânt stricat să nu vă iasă din gură; ci unul bun, pentru zidire, după cum e nevoie, ca să dea har celor ce-l aud.*

Naturii umane căzută îi este ușor să lase să iasă din gură cuvinte dure, critice, cârtitoare și bârfitoare. Dumnezeu vrea ca cuvintele noastre să fie pline de har - amabile, grijulie, respectuoase, benefice și plăcute. Cuvintele de har sunt potrivite în toate circumstanțele, chiar și atunci când indică vorbirea sau acțiunile inacceptabile ale altora. Este mult mai probabil ca cuvintele pline de har să fie „auzite” și luate la inimă de alte persoane, decât cuvintele critice și dure.

Cum vi-l imaginați pe Dumnezeu sau pe Isus vorbindu-va după ce ați păcătuit? Vă imaginați că vorbesc cu asprime, certându-va și făcându-vă de rușine? Ne-ar vorbi „Dumnezeul tuturor harurilor” așa?

Trebuie să fim atenți să nu ne imaginăm personalitatea unui critic pământesc dur, precum noi înșine, atunci când ne gândim la Tatăl nostru Ceresc sau pe Domnul Isus Hristos.

Ce a făcut Isus când Petru s-a lepădat de El de 3 ori? El s-a așezat cu Petru mai târziu și a avut o conversație menită să-l ajute să se elibereze de vinovăție și să-și refacă încrederea în slujirea Domnului. Puteți crede că Dumnezeu sau Isus ne-ar vorbi altfel în ceea ce privește eșecurile noastre?

Modul în care vorbim este probabil cel mai bun indicator al gradului în care harul lui Dumnezeu ne-a umplut viețile. Să-i acordăm atenția corespunzătoare. Să vorbim întotdeauna cu bunătate și har. Bunătatea față de alții, mai ales atunci când așteaptă altceva, are puterea de a le schimba inima. A acționa în bunătate ne schimbă și pe noi în chipul lui Isus.

Concluzie

În concluzie, așa vrea să ne uităm la pilda Tatălui milostiv. Este mai cunoscută sub numele de Pilda Fiului Risipitor. Dar cine este personajul centrală a pildei? Tatăl plin de har. Fiul mai mic și-a cerut partea din moștenire și, după ce a primit-o, a călătorit într-o țară îndepărtată și și-a risipit averea. Așa că s-a angajat unui om care l-a trimis în câmpurile sale să hrănească porci. Mereu flămând, în cele din urmă și-a revenit și a decis să se întoarcă la tatăl său și să ofere să lucreze ca și servitor. Când se apropia de moșia tatălui său, tatăl său l-a văzut, a fugit în întâmpinarea lui, și-a aruncat brațele în jurul lui și l-a sărutat. Fiul a spus că nu mai este demn să fie numit fiul său, dar tatăl le-a spus servitorilor să-i aducă haine noi și sandale, un inel pentru deget și să pregătească un ospăț pentru a sărbători întoarcerea sa. Fratele său mai mare, care rămăsese acasă ajutându-l pe tatăl său cu moșia, lucra pe câmp când toate acestea s-au întâmplat. Când s-a apropiat de casă, a auzit muzică și dans, așa că l-a întrebat pe unul dintre servitori ce se întâmplă. Slujitorul a explicat că fratele său s-a întors și tatăl lor a pregătit un ospăț. Fratele mai mare s-a mâniat și a refuzat să intre în casă. Tatăl său l-a rugat să se alăture ospățului. Dar el a refuzat din nou. El a spus că a rămas cu bunăvoință acasă lucrând pentru tatăl său și s-a plâns că tatăl său nu a făcut niciodată un ospăț pentru el și prietenii săi. Tatăl i-a spus că are dreptul la tot ce are. Tot ce trebuia să facă era să ceară. Dar nu a putut să înțeleagă generozitatea harului tatălui său. În schimb, fiul risipitor a înțeles foarte bine harul tatălui său, iar întoarcerea sa a demonstrat încrederea sa autentică în harul tatălui său. Cu toate acestea, în umilință, el a venit cu o cerere care a arătat că nu abuzează acel har. Este nevoie de un spirit umil pentru a primi harul lui Dumnezeu.

Înțelegând harul tatălui, trebuie să ne întrebăm: „Cum se face ca tatăl și-a văzut fiul de așa de departe?” Pentru că se uita din momentul în care fiul său a plecat. El spera că fiul său se va întoarce. Inima lui tânjea după revenirea fiului său. Și așa veghea, zi de zi.

Fraților, poate că nu ne-am gândit niciodată la noi înșine ca fiul fiul risipitor în această parabolă, dar în această aplicație a parabolei [sunt cel puțin alte două] ... în această aplicație a parabolei noi suntem - sau ar trebui să fim - fiul risipitor.

Ar trebui să fim fiul care înțelege și apreciază atât de bine harul Tatălui său încât să putem veni la El și să cerem cu umilință să fim doar cei mai neînsemnați slujitori. Ar trebui să fim copiii care cunosc și au încredere desăvârșită în harul Tatălui nostru Ceresc, încât ori de câte ori ne împiedicăm sau risipim bogăția pe care ne-a dat-o sau ori de câte ori avem nevoie, știm că putem veni cu încredere la el pentru a ne ajuta cu har. **(Evr. 4:16)**

Dumnezeu veghează, în mod constant, la întoarcerea noastră ori de câte ori ne rătăcim sau ne împiedicăm. El așteaptă să se deschidă ușa smereniei în inima noastră, astfel încât El să poată revărsa harul său bogat în noi, pentru a realiza lucrarea sfințirii - schimbare noastră în chipul Fiului Său.

2Co 9:8 *Și Dumnezeu poate să vă umple cu orice har, pentru ca, având totdeauna în toate lucrurile din destul, să prisosiți în orice faptă bună.*

Așa cum am spus mai devreme, este aproape ca și cum Dumnezeu nu s-ar putea abține. Acesta a fost răspunsul tatălui în parabolă. Nu s-a putut abține să nu-și îmbrățișeze fiul și să-l întâmpine înapoi și să aibă un ospăț. Acesta este harul Dumnezeului nostru - fără plată, nemeritat, imens în mărimea sa. Ce privilegiu minunat avem de a sluji acestui Dumnezeu minunat și plin de har!